

som da Regjeringen kunde stadfæste. Jeg har ikke villet lade Sagen komme saa vidt, uden i det Mindste at have faaet Leilighed her i Thinget til denne Udtalelse lige overfor Regjeringen; jeg taler jo kun i mit eget Navn, og har ikke Nogens Bemyndigelse til at føre Ordet paa deres Vegne; men jeg feiler neppe ved at forudsætte, at jeg her er et virkeligt Udtryk for, hvad hele Thinget mener (Hør, hør!), nemlig det, at det vilde være den sletteste og uheldigste Fremgangsmaade, og en, som gaanske var i Strid med sælles Forudsætninger, og som paa ingen Maade lader sig forene med det Standpunkt af politisk Udvikling, hvortil det danske Folk er kommen, om man vilde rykke Statens Embedsmænd ind i den gamle Rangforordning og lade den vedblive som hidtil, denne vidunderlige Sammenblanding af alle forskjellige Afkomster til høi Rang ved Hoffet — Spørgsmaalet er virkelig af praktisk Betydning. Det rører ved de Sider af Menneskelivet, som Lovgivningen ellers ikke meget kan beskjæftige sig med, men det er gaanske sikkert, at det rører derved saaledes, at mange Forestillinger, Fordomme og Indbilledninger derfra straae ud over hele det politiske Liv og bidrage til at gjøre dette mindre heldigt, og det vilde være et sandt Fremskridt for det danske Folk, som i Virkeligheden er et demokratisk Folk, et Folk, hvor den Lighedstank, som er berettiget, har vundet en saadan Hævd, som maasse hos ikke mange andre i Europa, om vi kunde blive frie for dette Rangvæsen, som er bleven indført til os fra fremmede Lande, som har været et Redskab udelukkende i de enevelldige Kongers Haand, og som hvilde alene paa den Forudsætning, at Hæder, Værdighed og Ære skal fordeles i samme Forhold som de, der søge dem, staa i umiddelbart personligt Forhold til Souverænen, kort sagt en Institution, der staaer i Strid med hele det Standpunkt, hvorpaa Folket staaer, saa at Sagen kan tænke derpaa uden at rødme af Undseelse derover. Jeg tillader mig derfor at stille den Forespørgsel til den høitærede Conseilspræsident:

„Hvilke Skridt har Regjeringen foretaget eller agter den at foretage, for efter den ved Lov af 26de Marts. 1870, § 7, givne An-

ledning at ordne Embeders og Bestillingers Rangfølge?“

Conseilspræsidenten: Det skulde have været mig særdeles kjært, om jeg havde været i Stand til tilfulde, at besvare den Forespørgsel, der er fremkommen fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville), men jeg er ikke i Stand dertil. For Mange, ikke blot her i Salen, men ogsaa udenfor den, vil det maasse synes forunderligt, at en Sag, som har en saa liden Vægt og Betydning, har kunnet frembyde saa megen Vanffelighed, at man ikke med Hurtighed har kunnet afgjøre den, men det maa paa den anden Side erkjendes, at der gives Folk, for hvem denne Sag ikke er af en saa stor Ubetydelighed som for mange Andre. Dernæst ses det ogsaa meget ofte, at smaa Sager, naar de skulle ordnes, foranledige større Vanffeligheder end de større og alvorligere, thi de store Spørgsmaal vise med Nødvendighedens Magt ind paa en bestemt Vej som den uundgaaelige, medens den lille Sag fremviser en Mangfoldighed af forskjellige Vanffeligheder, som netop fordi de mangle en reel og stor Betydning, i Virkeligheden ere meget besværlige at komme ud over. Saaledes er det ogsaa gaaet med denne Sag, og jeg tilstaar, at den ikke fra Først af har staaet for mig som en Sag, hvormed det var overordentlig let at komme til Rette; men under dens Forhandling har det dog vist sig for mig, at den frembød langt større Vanffeligheder, end jeg fra Begyndelsen af havde antaget. Det er mig forøvrigt kjært, at den ærede Forespørger har givet mig Leilighed til at omtale denne Sag, og jeg takker ham derfor, thi jeg ser af hans Udtalelser, at de Forestillinger, der haves om dens Behandling, langtfra kunne siges at være rigtige, og have disse Forestillinger kunnet gjøre sig gjældende hos den ærede Forespørger, maa det Samme være Tilfældet endog i højere Grad med mange Andre. Der har aldeles ikke fra Begyndelsen af været nedsat nogen Kommission angaaende denne Sag, saaledes som det ærede Medlem mente, og der har heller ikke været Tanke om noget Forslag som det, den ærede Forespørger antydede; et saadant har